

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo, Et I. Archidiacono, & magistro N. de Duaco Canonico
Catalaunensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

præbendæ fructus perciperet nisi loco proximo vacaturæ, nos attendentes quoddam T. in Canonicum & fratrem recipi non occurrebat canonicis institutis & vacaturam expectare præbendam Lateranensi Concilio non esset dubium obviare, illicito reprobato, quod licitum erat duximus approbandum. Vnde cum videretur indignum ut is qui receptus erat in Canonicum & in fratrem, præbendæ beneficio fraudaretur, Episcopo & Canonicis Lingonensibus dedimus in mandatis ut si res taliter se haberet, eidem T. præbendam, cum se facultas offerret, assignare curarent. Allegavit insuper quod ab apostolica sede frequenter hujusmodi litteræ impetrantur, ut in Ecclesia, in qua certus est numerus præbendarum, nulla præbenda vacante recipiatur quis in Canonicum & fratrem, & eidem præbenda, cum se facultas obtulerit, conferatur. Item licet Turonense Concilium sectionem inhibeat præbendarum, nihilominus tamen Romana Ecclesia receptionem eorum qui ad dimidias præbendas assumpti sunt in Canonicos approbando, nonnunquam sectas præbendas eis præcipit integrari. Sed ad hoc fuit ex adverso responsum quod etsi Romanus Pontifex dimidiatam quoad temporales proventus præbendam contra Concilium Turonense illi quandoque præcipiat integrari cui jus spirituale vacans fuerat cum debita integritate collatum, pro eo tamen quod ad hujusmodi jus dimidium de facto, cum de jure non valeat, est receptus, id mandare minimè consuevit, & ex plenitudine potestatis ad unicum jus spirituale non vacans aliquem recipi utilitate vel necessitate pensata valeat indulgere; sicut de Augustino in canone invenitur, qui novo modo provectus & consecratus Episcopus, in columi Valerio Episcopo Ecclesiæ Hippo-nensi accessit in cathedra, non successit. Et sicut de non vacante præbenda, concessa tamen & confirmata per Romanum Pontificem, cuidam Clerico in Ecclesia Lingonensi & per executorem ipsius ad eandem etiam non vacantem recepto, in præallegata legitur decretali, præfatus tamen Archiepiscopus, qui et si Legatus fuisset in provincia, absque nostra saltem licentia speciali contra juris scripti tenorem ad unicum jus spirituale quod vacabat in Ecclesia supradicta, in qua certus erat numerus præbendarum, instituire non potuit nepotem & Cellarium supradictos, cum hoc non solummodo Turonensi sed etiam Lateranensi Concilio obviaret; ma-

Cap. Non autem. 7. q. 1. c. 12.

ximè cum nec novum jus creare intendere, nec præbendarum numerum augmentare. quod inde colligitur, quia resignatione Cellararij procurata, eisdem instituit ad unicum præbendam vacantem. Vnde nos his & aliis intellectis, Cellarium antedictum, quem præfatum præbendam constitit prius liberè resignasse, ad restitutionem eorum quæ ratione supradictæ investituræ tenebat de consilio fratrum nostrorum sententialiter duximus condemnandum, ei super præbenda ipsa vel ejus parte silentium imponentes; ita quod per hoc supradicto G. nullum præjudicium generetur, maximè cum res inter alios acta non noceat regulariter aliis juxta canonicas & legitimas sanctiones. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ definitionis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, &c. usque incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum Kalen. Maij. pontificatus nostri anno terdecimo.

EPISCOPO, ET I. ARCHIDIAONO,
& magistro N. de Duaco Canonico
Catalanensi.

Dilecto filio nostro Petro tituli sanctæ Pudientianæ Presbytero Cardinali dilectis filiis R. de Avalon Cellarario Senonensi & R. de Noa Clerico procuratori venerabilis fratris nostri Trecentis Episcopi auditore concessio &c. *ut in alia usque bonæ memoriæ prædecessoris supradicti Episcopi Trecentis Constantinopolitani partibus &c. ut in alia usque assignari.* Episcopus quoque, cum ad eandem accessit Ecclesiam consecratus, dictam Cellarium cum Canonicis aliis ad osculum dinoscitur recepisse, cum tamen &c. *ut in alia usque super prædictis non movit per biennium quæstionem.* Vnde petiit ut Episcopum ipsum ab ipso super hoc &c. *usque dignaremur.* Verum dictus R. procurator ejusdem Episcopi proposuit ex adverso quod cum &c. *ut in alia usque* presumit in memorati Episcopi præjudicium & gravamen, non permittens eum liberè de ipsa disponere, prout ad se dinoscitur pertinere. Et licet &c. *usque* frustratorie appellavit, ut Episcopum ipsum posse &c. *usque* vel dictus procurator prædecessoris ipsius Episcopi receptionem hujusmodi &c. *ut in alia usque* attentatam. Ipsi quoque Episcopo nequaquam obfuisse dicebat &c. *in eundem ferè modum ut in alia usque* duxerit nominandum. Adjecit insuper &c. *ut in alia per totum usque* sanctiones. Quocirca

discretionem vestram per apostolica scripta mandamus quatinus quod est à nobis sententialiter diffinitum faciatis appellatione remota inviolabiliter observari, contradictores per censuram ecclesiasticam compescentes. Quòd si omnes &c. tu, frater Episcopo, cum eorum altero ea &c. Datum ut in alia per totum.

ROFFENSI ET SARESBERIENSI
Episcopis.

Ep. 74.
De dotalio
B. Regine An-
glicæ.
Fol. 16. r.
Ep. 117. 114.

V Tinam [carissimus in Christo filius noster] Iohannes [Rex] Angliæ, nostris acquiescens monitis & consiliis, sic regeret semetipsum ut nos, qui de corde puro, conscientia bona, & fide non ficta ejus salutem diligimus & honorem, in ipsum non cogere ecclesiasticam exercere censuram, nec contra se divinam iracundiam provocaret illis injurias inferendo quibus impertiri deberet gratiam & favorem. Compellimur etenim vel inviti scribere contra eum, qui toties nostra monita præterit aure surda, ut querela carissimæ in Christo filia Berengaria quondam Anglorum Regina illustri indicat sæpe sæpius nostris auribus inculcata; à cujus clamore nec possumus nec debemus avertere aures nostras, qui sumus omnibus in justitia debitores; illius vicem, licet immeriti, gerentes in terris qui hominis personam non accipit, sed cum tranquillitate judicans, facit misericordiam & judicium omnibus injuriam patientibus, & reddit retributionem superbis. Sæpe namque ipsum recolimus monuisse ut suæ salutis consulens & honori, eidem Reginae super dotalio suo, medietate mobilium inclitæ recordationis Regis Richardi fratris sui, & quibusdam aliis quæ ipsa sibi competere asserit, satisfaceret competenter. Sed quia nec id curavit efficere, nec coram iudicibus illis quibus negotium ipsum pluries dinoscimur commississe, ipsi justitiam exhibuit super eis, nos tandem ipsi dedimus in mandatis ut usque ad festum nativitatis beatæ Mariæ proximò tunc venturum per procuratorem idoneum nostro se conspectui præsentaret, exhibiturus præfatæ Reginae vel procuratori ejusdem super præmissis & aliis, si qua fortè adversus eum duceret proponenda, quod ordo posceret rationis. Ipse verò, licet dilectus filius Prior Wigorniensis de mandato venerabilis fratris nostri Wigorniensis Episcopi exhibitis ei litteris nostris præfatum terminum ex parte nostra sibi peremptorium assignarit, sicut venerabilis frater noster Eliensis & præ-

fatus Wigorniensis Episcopi, quibus super hoc direximus scripta nostra, per suas nobis litteras intimarunt, id tamen facere contempsit omnino, procuratore ipsius Reginae ad prædictum terminum ad sedem apostolicam accedente, ac per quatuor menses & amplius expectante. Nos igitur in nostræ salutis dispendium nolentes ulterius deferre homini contra Deum, ipsum per litteras nostras monuimus & exhortati sumus attentius, in virtute spiritus sancti eidem firmiter injungentes ut usque ad sex menses post susceptionem litterarum nostrarum aut præfatæ Reginae satisfaceret congruè de prædictis, aut componeret, si fieri posset, amicabiliter cum eadem, vel per sufficientem & idoneum responsalem apostolico se conspectui præsentaret, exhibiturus eidem vel ejus procuratori super his & aliis quæ adversus eum duceret proponenda justitiæ complementum. Alioquin ex tunc civitates, villas, castra, & maneria quæ ad dotalium præfatæ Reginae spectare noscuntur, in ipsis litteris suis nominibus annotata, licet ex alia causa supposita sint sententiæ interdicti, propter hoc tamen pari sententiæ specialiter decrevimus alligata; ut in omnibus illis nequam interdicti sententiæ relaxetur, donec super hoc idem Rex satisfecerit competenter. Dantes vobis districtè nihilominus in præceptis ut humana gratia & mundano timore postpositis eandem publicaretis sententiæ, & faceretis sublato cujuscumque contradictionis & appellationis obstaculo auctoritate nostra firmiter observari. Vos autem, licet pridie Idus Julij proximò præterito, sicut ex litteris vestris accepimus, nostras curaveritis eidem litteras præsentare, & ipsarum continentiam sibi exposueritis diligenter, & idem nec præfatæ Reginae satisfecerit, nec amicabiliter composuerit cum eadem, nondum tamen ad publicationem ipsius sententiæ processistis, pro eo quòd vobis non constitit Regem præfatum infra sex menses non direxisse, juxta nostri mandati tenorem, ad nostram præsentiam responsalem. Cùm igitur à tempore quo sibi nostras litteras præsentastis novem mensium spatium & amplius sit elapsum, nec Rex idem ad præsentiam nostram propter hoc aliquem direxerit responsalem, procuratore Reginae diutius expectante, ac eadem per decennium & amplius post nos clamaverit incessanter, fraternitati vestræ per iterata scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus humano favore ac timore postpositis, ad pu-